

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY LAPJA • 2004. JÚLIUS–AUGUSZTUS • 2-3. SZÁM

„A Jó Pásztor életét adja a juhokért”

Elhagyta királyi, égi otthonát, az örök béke birodalmát, és felvállalta az emborsorsot egy olyan földi világban, ahol már rég átvette a kormányzó hatalmat a sátán. – A korlátlanul szabad Király az idő és a tér foglya lett és szolgálai státusban, koldusáruhában elvegyült a legkisebbek és legméltatlanabbak között, hogy segítsen rajtuk.

Feltette az életét arra a „szent” ügyre, hogy ő szolgáljon, és adja az életét váltásul sokakért (Mk 10:45). A pásztor nélkül való, szétszórt nyájnak pásztorra lett; nem fizetett alkalmazottként (béres), hanem hivatásbeli munkásként vállalta a nyáj egybeterelését, őrzését, veszélyben oltalmazását, ha kellett, élete árán is.

Vidéki tapasztalataim szerint az az igazán jó pásztor, aki a saját juhait vigyázza. Szereti őket, mint önmagát. Jézus még önmagánál is jobban szerette nyáját.

„Életét adja” – annyi, mint leteszi az életét. „Nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel”. „Megüresítette magát”. A nyáj fölemelése volt legnagyobb célja: „Hogy életük legyen”. A szó legnemesebb értelmében – életük, örök életük!

Elgondolkozom a dolgokon. Mi lenne, ha...? – Megérintenék egy leprás beteget, ha közéjük keveredném? – Befogadnék a szobámba, az asztalomhoz, az ágyamba egy lezüllött, „bűdös” hajléktalant? – Tűrném némán a kioktatást egy olyan „feljebbvalótól”, akinek ismerem korrupt, hipokrita magatartását, eladott életét? – Szájon vághatja egy „piti” ügybuzgó bérenc, és nézném tétlenül, ha „azon kap”, hogy igazat mondok még a bitó közelében is?

Drága Pásztorom! Én nagyon siralmasan vizsgáztam volna mindezeket a területeken. Te azonban emberfeletti önura-

lommal és odaszánással abszolválad ezeket a tétéleket.

„Életét adja” – azt is szokta jelenteni, hogy valaki teljesen beletemetkezik vállalt hivatásába. A jó Pásztor először „beletemetkezett” a mi nyomorult testi életünkbe, majd „beletemetkezett” rideg világunkba, végül még reménytelen kósírunkba is! Győzött azonban, mert harmadnap feltámadt dicsőségesen, s most viszi magával (magához) mindazokat, akik hisznek benne, és a két „legfőbb parancsolat” szerint élnek.

Jó Pásztor! – „Senki sem jó az egy Istenen kívül” – mondta Jézus. Minthogy azonban ő teljességgel egy az Atyával, igenis, jó Pásztor! A legjobb. Az egyetlen Pásztor!

Szeret – szeretem. Terel – követem. Vár rám – reménykedem. Helyet készít, hogy vele élhessek örökkön örökké!

Gerzsenyi Sándor

A konferencia rezüméje

Amikor hazaérkeztem a Jó Pásztor Konferenciáról, kérdezi a feleségem:

– Mitől vagy úgy feldobva?

– Mondom: Voltam végre egy baptista gyűlésen.

– Mit jelent az, hogy baptista gyűlés?

Először is, akik együtt voltunk, tiszteltük és szerettük egymást. Békesség és derű hatotta át a közösséget. Nem volt közöttünk semmi feszültség. Fenntartás nélkül elfogadtuk a másfajta véleményt is, mert éreztük, hogy az Úr ügye iránti féltő szeretetből fakadt. Senki sem akart nagyobbnak látszani, mint amekkora. És a jövőt illetően se lehetett felülkerekedni akaró szándékot sejdíteni. Kivétel nélkül mindenki az az indulat munkált, hogy sokat gyötrődött hívő népünk végre magára találjon, és betölthesse Istentől kapott speciális küldetését. Ki se ejtettük ezt a szót, hogy „identitás”, mégis nyilvánvaló volt, hogy valamennyien baptisták vagyunk, akik hivatásunknak tekintjük az évszázados baptista értékek őrzését és korszerű módon való megújítását.

Egy szó, mint száz: Megújult lelkülettel léptem át otthonom küszöbét. Újra az az érzésem, hogy érdemes ezen az úton haladni, van remény a jobb jövőhöz. – Illés, mondtam magamnak, előbújhatok a rekettyebokor árnyékából, az Úr még rád akar bízni nemes feladatokat, és ennek az ételnek az erejével még hosszú utakat megethatsz, de soha ne önmagadért, hanem mindent Isten Országáért, mindent az elveszendők megmentéséért, és mindent Isten nagyobb dicsőségéért!

G. S.

Szenvedéseid és megpróbáltatásaid között se add fel a reményt, mert szereteted küzdelmét látva Isten képes lebontani a fájdalom töviskoronáját, és Szent Lelke által győzelemre segít.

(Simon András)

MEGALAKULT A JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR

Lapunk első számában meghirdettük a Jó Pásztor Baráti Kör alakuló konferenciáját. Örülünk annak, hogy meghívásunkat sokan elfogadták és június 19-én találkozhattunk Pesterzsébeten. Négy bevezető előadás után huszonegy kiselőadás hangzott el a nap folyamán. A programfüzetben található 10 Jó Pásztor ének közül az egyiket már közöltük lapunkban („Jó Pásztor, Jézus, Rád vár a nyáj...”) Tóka Szabolcs testvér a konferenciára írt egy új éneket (Jézus, Te jó Pásztor...), amelyet jelen számunkban közlünk. Itt említjük meg, hogy Tóka testvér egész családjával átjött Székesfehérvárról Pesterzsébetre, és jelenleg (május elsejétől) a gyülekezet tagja és orgonistája, valamint lapunk zenei szerkesztője. Ezúton is köszöntjük őket!

A konferenciára – a regisztráció szerint – a következő helyekről érkeztek testvérek: Budapestről (Pesterzsébet, Wesselényi utca, József utca, Váci út, Buda, Rákospalota, Csepel, Nap utca, Újpest, Rákosszentmihály, Rákoscsaba, Kispest, Pestimre), valamint vidékről: Nagykőrös, Balatonszemes, Szigetszentmiklós, Szentendre, Pécel, Albertirsa, Szekszárd, Vác, Vásárosnamény, Tuzsér, Kaposvár, Tahitótfalu, Gyál, Pócsmegyer, Leányfalu, Újkígyós, Érd, Dömsöd, Szokolya, Nógrádmegyer, Órbottyán és Békés.

A résztvevőknek mintegy fele lelkipásztor, gyülekezetvezető-presbiter, presbiter, diakónus és előjáró volt.

Lapunkban közöljük a konferencia programját, és néhány részletet az előadásokból. Teljes egészében közöljük azt az együttműködési megállapodást, amelyet a Budapesti Baptista Missziókerület elnöke és a Jó Pásztor Alapítvány alapítója írt alá, valamint azt a nyilatkozatot, amit a megalakult Jó Pásztor Baráti Kör 100%-ban nyílt szavazással egyhangúlag elfogadott, ellenszavazat és tartózkodás nélkül. Az együttéklés mellett – amit Oláh Gábor és Tóka Szabolcs testvér vezetett – nagy élmény volt a testvéri találkozás, az együttéklés, a szeretet megtapasztalása. Minden résztvevő három ajándékkönyvet kapott, ezen felül könyvterjesztésünkben rendkívüli kedvezménnyel (darabonként 200 forintért) vásárolhatott értékeesebbnél értékeesebb könyveket, kazettákat és egyéb evangéliumi anyagot, az ingyenes asztalról pedig tetszés szerint vihetett mindenki újságot, traktátusokat, szórólapokat.

A konferencia teljes anyaga olvasható az Interneten (www.jopasztor.baptist.hu). A Jó Pásztor énekeket a Pesterzsébeti Kwartett külön fölvette – Tóka Szabolcs testvér kíséretével. Az énekek szintén elérhetők az Interneten épp úgy, mint a Jó Pásztor jelen száma.

Szeretnénk megköszönni a Pesterzsébeti Gyülekezetnek, hogy helyet biztosított a konferenciának. Köszönet illeti a gyülekezeti segítőköt épp úgy, mint az alapítvány munkatársait, akik sokat fáradoztak azért, hogy minden ékesen, jó rendben és szeretetben történjék.

Végül pedig, de nem utolsósorban hadd köszönjük meg az áldást a mi Urunk Jézus Krisztusnak, egyedüli igaz és Jó Pásztorunknak, azt, hogy egész nap füves legelőkön nyugtatott és táplált és csendes vizekhez terelgetett – az Ő nevéért. Soli Delo Gloria.

– am –

Újra mondjuk

Alapítványunk és lapunk célja közösségünk egységének munkálása. Ennek érdekében a nyílt, világos beszéd híveiként (az igen legyen igen, a nem pedig nem!) helyet adunk kritikus írásoknak is, de nem közlünk személyeskedést, megalapozatlan kritikát, vádaskodást tartalmazó írásokat. A hozzánk érkező kéziratokat megőrizzük. Az építő szándékú és hangú véleményeknek helyet adunk. Megjegyezzük, hogy egyes írások nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét. Fentiek értelmében továbbra is várjuk Kedves Olvasóink észrevételeit, írásait.

– a szerk. –

A JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR NYILATKOZATA

Az első Jó Pásztor Konferencia végeztével szeretnénk kinyilvánítani örömünket afelett, hogy a mi Urunk Jézus megáldotta egységötterekvésünket és összegyűjtött bennünket az egész országból, hogy dicsérjük és magasztaljuk Őt, hogy sorra vegyük tennivalóinkat a családban, a gyülekezetekben, az egyházban és a társadalomban. Szeretnénk újra odaszánni magunkat az Ő szolgálatára, elkötelezetten őrizni biblikus hitünket, baptista örökségünket, terjeszteni az evangéliumot az Igére és a Szentlélekre figyelve.

Kinyilvánítjuk, hogy mint a Jó Pásztor Baráti Kör tagjai, mélyseges alázattal, de elvtelen megalkuvás nélküli határozottsággal követjük az Urat a Szentlélek által megvilágosított teljes Írásra figyelve, imádkozunk és dolgozunk gyülekezeteink és egyházunk szent egységéért, de nem vállalunk közösséget a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel. Ellenállunk annak a sátni tervnek, hogy a szeretet jegyében kompromisszumot kössünk a bűnnel, hogy a liberalizmusra, a toleranciára vagy épp a személyiségi jogokra hivatkozók erkölcstelen életvitelét elfogadjuk.

Tudjuk, hogy gyermekeink, ifjaink, de az idősebbek sem képesek megőrizni magukat tisztán, csak Isten beszédének megtartása által.

Elhatárolódunk a felszínes „kereszténységtől”, amelyben a mi Urunk Jézus nevének refrénszerű emlegetésétől kezdve megfér a testies vágyak gerjesztése épp úgy, mint a tévtanítás, de elhatárolódunk a törvényeskedő, öngaz magatartástól is – Urunk tanítását követve. A léha életvitellel vagy a törvényeskedéssel való azonosulás kárhuzatos, amit semmiféle jószándék sem igazolhat.

Nagyra értékeljük a legkisebb szórvány-gyülekezetekben élő testvéreink missziós erőfeszítéseit. Minden eszközzel segíteni kívánjuk azokat, akik erejükön felül áldoznak az Úr ügyéért.

Tudjuk, hogy mindezek tekintetében nekünk, vezetőknek igen nagy a felelősségünk, tudjuk, hogy nekünk is szól az Úr igéje: Légy bátor és igen erős, ne féj, és ne rettegj, ne térj el az Igétől se jobbra, se balra! A JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR mindezt Istentől kapott feladatának tekinti, aminek igyekszik hűséggel megfelelni.

Budapest-Pesterzsébet, 2004. július 19.

* A nyilatkozatot a konferencia minden résztvevője nyílt szavazással elfogadta.

A JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR KONFERENCIÁJÁNAK PROGRAMJA

(Pesterzsébet, 2004. június 19.)

- 9.00–10.00 Regisztráció
- 10.00 Kezdő ima, üdvözlés:
dr. Almási Mihály
pesterzsébeti lp., tanszékvezető teológiai tanár, a JPA alapító elnöke
- 10.10 Igei köszöntés:
Laczkovszki János gyülekezetvezető presbiter, Budapest, Pesterzsébet
- 10.15 Közös éneklés, énektanulás I.
Tóka Szabolcs pesterzsébeti orgonaművész testvér erre az alkalomra komponált énekének megtanulása
vezeti: *Oláh Gábor* gyülekezetvezető-presbiter (Budapest, József utca) a Baptista Központi Énekkar karnagya
- 10.40 Bevezető előadás I. – Jó Pásztor igék az Ószövetségben
Lőrík Levente, a BTA adjunktusa, megbízott tanszékvezető, rákosszentmihályi lelkipásztor
- 10.50 Bevezető előadás II. – Jó Pásztor igék az Újszövetségben
Dr. Almási Tibor, a BTA tanszékvezető tanára és főigazgatója, a Budai Baptista Gyülekezet lelkipásztora
- 11.00 Énektanulás II. – „Jó Pásztor, Jézus, Rád vár a nyáj!...”
- 11.15 Bevezető előadás III. – A Jó Pásztor és az Eklézsia
Meláth Attila, a Budapesti Baptista Missziókerület elnöke, váci lelkipásztor
- 11.25 Előadás: A Jó Pásztor Közhasznú Alapítvány célja és tervei
Dr. Almási Mihály
- 11.45 Missziós Együttműködési Megállapodás aláírása a Budapesti Missziókerület és a Jó Pásztor Alapítvány között
(*Meláth Attila* és *dr. Almási Mihály*)
- 11.50 Közös éneklés
- 12.00 A Jó Pásztor és az igehirdetés
Hajnal Zoltán nagykőrösi lelkipásztor
- 12.05 A Jó Pásztor és a gyerekek
Tenkely Béla albertirsai lelkipásztor
- 12.10 A Jó Pásztor és az ifjúság
Urbán Gedeon, a BTA tanársegédje, szekszárdi lelkipásztor
- 12.15 A Jó Pásztor a diákok és a tanárok között
Marton Zsolt szokoljai lelkipásztor
- 12.20 A Jó Pásztor és a versek
Gerzsenyi Sándor költő-lelkipásztor – Pécs
- 12.30 A Jó Pásztor és az énekek
Oláh Gábor gyülekezetvezető presbiter, karnagy, Budapest, József utcai gyülekezet
- 12.35 A Jó Pásztor az orvoslásban
Dr. Varga László főorvos, gyülekezetvezető presbiter, Pécel
- 12.45 Szólóének: DVORÁK: 23. Zsoltár,
előadja: *Oláh Gábor*, orgona: *Tóka Szabolcs*
- 12.50 Hozzászólások, közérdekű kijelentések
- 13.00–14.00 Ebédszünet
- 14.00 Közös éneklés
- 14.20 A Jó Pásztor és a kisebbség
Papp Dániel tuzséri lelkipásztor
- 14.25 A Jó Pásztor és az új bárányok
Újvári Ferenc újpesti lelkipásztor
- 14.30 A Jó Pásztor és a presbiterek
Sipos Sándor presbiter, Budapest, Wesselényi utcai Gyülekezet (korábban a Szövetségi Tanács tagja és szóvivője, pécsi gyülekezetvezető),
Oláh Gábor presbiter, gyülekezetvezető Budapest, József utca
- 14.50 Közös éneklés
- 15.00 A Jó Pásztor és a gyülekezetvezető
Ádány Mihály gyülekezetvezető presbiter, Budai Gyülekezet
- 15.05 A Jó Pásztor és az időződő bárányok
Dr. Kiss Ferenc tanár, pszichológus, nyugdíjas lelkipásztor, Szentendre
- 15.10 A Jó Pásztor és az odaszánás
Nagy Sándor, a BTA Tanulmányi Osztály titkára, lelkipásztor, Tahitótfalu
- 15.15 A Jó Pásztor és a szent élet
Kotán Béla lelkipásztor, Órbottyán
- 15.25 Az ITM a Jó Pásztor szolgálatában
Dr. Gerzsenyi László tanszékvezető teol. tanár, lelkipásztor, Budapest, Wesselényi utcai Gyülekezet
- 15.30 A Jó Pásztor és a zene
Tóka Szabolcs orgonaművész-zeneszerző, Pesterzsébeti Gyülekezet
- 15.35 A Jó Pásztor és az igazság, igazmondás és becsületesség
Husza Csaba lelkipásztor, Budapest, Csepel
- 15.40 A Jó Pásztor és a család
id. László Gábor lelkipásztor, Pestimre
- 15.45 Közös éneklés
- 16.00 Testvérgyülekezetek a Jó Pásztor Alapítvány szervezésében
Urbán Gedeon tanársegéd, lelkipásztor, Szekszárd
- 16.05 Határozati javaslatok (Baráti Kör, pedagógus, orvos és egyéb szekciók, gyermek- és ifjúsági konferenciák, stb.)
- 16.35 Imaközösség
- 16.55 Zárzó, elbocsátás. *Dr. Almási Mihály*

*A Teológiai Akadémián a vizsgák nem fejeződtek be időben, ezért nem tudott visszaérni az előadás megtartására dr. Gerzsenyi László testvér

FELHÍVÁS

A JÓ PÁSZTOR Alapítvány – segítő a Baptista Szeretetszolgálat munkáját – kéri azokat az orvosokat és egészségügyi dolgozókat, akik elhívást éreznek a szeretetszolgálat keretében végzett külmisziós szolgálatra, hogy jelentkezzenek közvetlenül a szeretetszolgálatnál a következő telefonszámon:

(06-1) 302-2929

„AZ ARATNI VALÓ SOK!”

– Munkás kerestetik –

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY első konferenciáján 23 célkitűzést fogadott el. Pontosan tudjuk, hogy ezek eléréséhez összefogásra, jó szervezésre, anyagi áldozathozatalra és minde nélkül a Jó Pásztor, Jézus Urunk áldására, vezetésére van szükség. Örömmel tapasztaljuk, hogy hasonló célokat tűzött ki a Budapesti Baptista Egyházkerület is. Megállapodásunknak megfelelően – a párhuzamos szervezést elkerülendő – azokat a célokat, amelyek elérésére a missziókerület szekciókat létesített, mi kihagyjuk terveinkből, és igyekszünk a missziókerület szervezését segíteni. Csak megemlíti itt, hogy a missziókerületi szekciók a következők: Evangélikizációi, Vasárnapi iskolai, Ifjúsági, Belmissziói, Külmissziói, Teológiai, Ének-Zenei, Gazdasági, Jószolgálati, Presbiteri, Női, Alkotmányozási, Média.

Most tehát csak azokat a célokat soroljuk fel, amelyek eléréséért a szervező munkát már megkezdjük.

1. A Jó Pásztor Pedagógus Kör

Azokat a pedagógusokat igyekszünk ebben a körben összefogni, akik az oktatás, illetve a nevelés területén dolgoznak (az óvodától az egyetemig), és akik elkötelezettek a biblikus alapelvek szerinti nevelés iránt. A körbe telefonon lehet jelentkezni Varsóczy Károly testvérnél, aki a Kispesti Trefort Ágoston Kéttannyelvű Középiskola igazgatója. Telefonszám: 06-30 203-3291

2. Jó Pásztor Nővérek és Orvosok Köre

A nővérek és orvosok mellett várjuk azoknak az egészségügyi dolgozóknak a jelentkezését is, akik közvetlen kapcsolatban vannak betegekkel. Szeretnénk, ha a hívő egészségügyi dolgozók nagy hangsúlyt helyeznének a szomatikus és a ma már elfogadott pszichoszomatikus „kezelés” mellett a pszichés gondoskodásra is, és ebben – tapasztalataikkal – segítenék egymást. A kör szervezője Varsóczy Dr. Sípó Emese gyermekgyógyász, Bethesda Kórház. Telefonja: 06-1 219-0402

3. A Jó Pásztor Internet Baráti Kör

A szeretet Istene kapcsolattartó Isten, ezért a képmására teremtett embereknek is létük lényegéhez tartozik a kommunikáció. Jól működő kommunikációval, hatékony kapcsolattartással megsokszorozhatjuk erőnket. Ebben segíthet az életünk egyre fontosabb részévé váló informatika és a világméretű kommunikáció. Az érdeklődők Lesták Károly testvérnél jelentkezhetnek a 06-20 936-4149-es számon.

4. Jó Pásztor Nyugdíjas Lelkipásztor Kör

Fontosnak tartjuk, hogy a nyugdíjas lelképásztorok szorosabb kapcsolatban legyenek egymással, ezért rendszeresen kívánunk szervezni regionális és országos nyugdíjas lelképásztor-találkozókat egymás erősítésére. E kör munkáját Gerzsenyi Sándor testvér szervezi. Telefonszám: 06-72 437-914. Szeretettel kérem szolgatársaimat, akik szívesen veszik a kezdeményezést, hogy jelentkeztek Gerzsenyi testvérnél!

120 éves a pécsi misszió

A Pécsi Gyülekezet elérkezett a 120. mérföldkőhöz. Ha most gondolatban végigszágulunk ezen a százhusz esztendőn, meghatódva szemléljük Isten oltalmazó hatalmát és szeretetét. Véres háborúk, forradalmak, gazdasági válságok, felmérhetetlen embervesztés, éhezés, nyomor, könny és fájdalom, testi-lelki-szellemi lezúllás, inflációk, hitek és üldözések, szakadások, megtorpanások és újrakezdések, romlás és építés... „De mindezzel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket” (Róma 8:37).

Gyülekezetünk május 16-án – szerény keretek között – ünnepelt, és emlékezett a hosszú hősi múltra. Örömmünkben ürom, amikor arra gondolunk, hogy Baranya megyében számos szórványgyülekezet megszűnt, az imatermeket be kellett zárni és áruba bocsátani, miközben az anyaggyülekezet létszáma jóval meghaladja ma már a háromszázat.

Ünneplés után a végső konklúzió: Meg kell újulnunk, és megszentelődésre van szükségünk, hogy ne csak szép történelmi múltunk legyen, hanem reményteljes jövőnk is!

G.S.

Segítség Kárpátaljának

– Bizonyágtétel –

Tóth István vagyok Kárpát-Ukrajnából. Szalókán lakunk feleségemmel és két kicsi gyermekünkkel.

2002 novemberében leestem a padlásunkról, eltört a koponyacsontom és a gerincem. Bár a legközelebbi kórházban az életemet megmentették, a gerincműtét nem sikerült kifogástalanul, és így csípőtől lefelé mozgáskorlátozott lettem. Ezért szükséges volt egy újabb beavatkozás. Az orvosaim nem sok jóval biztattak (mindössze 1%-os esélyt jósoltak a láburaállásra). Így lemondunk az újabb operációról.

2003 decemberében rokoni látogatást tettünk Magyarországon, amikor felmerült, vajon itt kaphatnánk-e segítséget a gyógyulásomhoz, hogy lábra állhassak.

Valószínűtlennek tűnt, hogy a hétvégi ott-tartózkodásunk alatt valami előrelépés történjen ebben az ügyben. Dr. Almási Mihálytól kértünk és kaptunk segítséget, így jutottunk el az Európai Gerinc Központhoz. Még ezen a hétvégén megvizsgált a főorvos. Több területen is meghökkenítő eredményhez jutottunk – a szokványosnál nagyobb emberséget, odafigyelést tapasztaltunk dr. Varga Péter Pál főorvostól és munkatársaitól – a feltételezetténél nagyobb és sürgősebb műtétre volt szükség (szétesett a gerincoszlopot rögzítő implantátum –, mely állapot teljes bénulást okozhatott volna csípőtől lefelé).

Számunkra meglepően magas összegért vállalták a műtétet (a költségvetés 800 000 Ft-ról szólt.) Bár magyarok vagyunk, de ukrán állampolgárként magyar társadalombiztosítással – TAJ-szám – nem rendelkezem.

A várható költség nekünk elérhetetlenül nagy összeg volt, ami azt jelentette, hogy ha saját erőnkől kellett volna összeszednünk a pénzt, nem lett volna esélyem a műtetre (az én kinti fizetésem 10 000 Ft-nak felel meg). 2004.márciusában a Baptista Szeretetszolgálat – és a főorvos által talált alapítvány anyagi támogatásával sor kerülhetett az orvosi beavatkozásra.

Hála Istennek, megtapasztaltuk azt, hogy Neki különös gondja volt rám a balesetben és a felépülésemben is.

Köszönöm azok segítségét is, akiket a gyógyulásomban eszközként használt az Úr.

Számunkra ez a majdnem két év nehéz időszak volt, de a nagy megpróbáltatásunkban végig érezhettük Istenünk hatalmát és gondoskodó segítségét, szeretetét.

Tóth István

Tóth István azóta visszatért Kárpátaljára. A műtét 100%-osan sikerült. Örülünk, hogy segíthettünk.

Individualizmus és teljesítménycentrikusság a gyülekezetben

A lexikonok tömör megfogalmazásai szerint az individualizmus egy olyan filozófiai irányzat, amelyik a társadalom és erkölcs alapjának a másoktól függetlenül és szabadon döntő egyént tartja. Mint minden filozófiai nézet, ez is azzal a céllal alakult vagy alakított ki, hogy egy meglévő, vagy kialakulóban lévő, vagy éppen még csak óhajtott gyakorlatot, illetve változtatási szándékot ideológiailag megtámogasson. Ez természetesen még önmagában nem baj, hiszen az ember pszichikuma az, amelyik bármi cselekvésnek az értelmét keresi. Ugyanakkor az is igaz, hogy hajlamosak vagyunk arra, hogy ha bármilyen jól hangzó magyarázatát kapjuk a vágyainknak, akkor az egyébként veszélyesen téves eszméket is elfogadjuk. Az individualizmusban természetesen van valami igazság, mint bármely más életlátásban, és persze a probléma is ugyanaz vele, mint bármely más életlátással: kiskarkítható, rossz dolgok igazolására használható, stb. Mint bármely más nézet, ez is hatással van a társadalmi és személyes életünkre, gondolkodásunkra, és ezek történéseire, valamint akcióira is. Nem mentes ettől a közösségi életünk sem.

Az egyén előtérbe állításának a közösséggel szemben – ami fakadhat az individualista gondolkodásból – szükségszerű következménye az eredménycentrikusság, hiszen attól, hogy az egyént magas piederasztálra emeltük, még nem szűnik meg az a szükségünk, hogy az életünk közösségben kell, hogy kibontakozzon és fejlődjön. Ha azonban a többiek között kell továbbra is megvalósítani magunkat, ez ugyanúgy szabályokat, sorrend kialakításokat követel, mint bármely más ideológia, csak annak az elve fog változni. Esetünkben ez így kell, hogy fessen: „mivel mindenki egyenlő és egyforma (legalábbis elviekben), a sorrendet a sikerességnek, vagyis az egyén által felmutatott eredményeknek kell kialakítania.” Ez a nézet pedig szükségszerűen vonja maga után azt a törekvést, hogy ha nem is valós, de látványos és számokban jól kifejezhető eredményeket produkáljunk embertársaink elé, hiszen ettől függ az egzisztenciánk, a pozíciónk, a közösségben betöltött szerepünk, és nem utolsósorban az is, hogy mi ma-

gunk mennyire értékeljük önmagunkat. Ez is nyomon követhető a közösségi életünkben.

Milyen jelenségekre lehet gondolnunk? Ilyenekre például, mint az egészséges tekintély és hagyománytisztelet hiánya és megkérdőjelezése. Nyilvánvalóan egy vezető, lelkipásztor, idős ember, magas pozícióban lévő személy nem tévedhetetlen, tehát nem is megkérdőjelezhetetlen, ugyanakkor az is igaz, hogy egy közösségi cselekvés csak akkor működik, ha közösen cselekszünk és nem mindenki egymás mellett, vagy ami még rosszabb, egymás ellen, esetleg egymás munkáját lerombolva. A közös cselekvést pedig valakinek össze kell hangolnia, a folyamatát végig kell/kellene vezetnie, ehhez pedig elengedhetetlen, hogy a vezetőnek tekintélye legyen. Talán az sem mellékes – habár manapság a rosszul értelmezett és megvalósított demokráciában erősen működik a kontraszelekció –, hogy ha vezetővé lehetett valaki, bizonyára vannak olyan adottságai, amelyek szükségesek ehhez az összehangoláshoz, de ezek csak akkor bontakozhatnak ki, ha valamiféle engedelmesség megvalósul a közösség tagjai felől.

Az is igaz, hogy a hagyományt, főleg ha régi, az új generáció nem érti, és tényleg vannak olyan emberi tradíciók, amik idővel értelmüket veszítik és ezzel a haladás gátjává lehetnek. Ugyanakkor ne feledjük, hogy minden tradíciónak volt egy történelmi helyzete és szükségszerűsége, ami létrehívta, tehát valamikor biztos, hogy volt valami értelme. Mielőtt végleg kiselejteznénk, lehet hogy egy értelmezést megérdemel, hátha a formája elavulása mellett a miértjének még van aktualitása, és akkor, ennek a fényében kellene módosítani, modernizálni, de nem átgondolás nélkül elvetni. Nem is beszélve arról, hogy a keresztyénség szerint a jól értelmezett és megvalósított hagyománytisztelet nagyon fontos dolog, hiszen például a Biblia igazságai a hívó ember szerint sosem évülnek el. Azzal, hogy az individualizmus hatással van a gondolkodásunkra, az eredménycentrikusság is jellemzővé válik ránk. Egy-egy gyülekezeti tagként megélni a hétköznapi életben a hitet, ez elég snassz do-

lognak hangzik, ez nem valami sikeres élethelyzet. Megindul tehát a harc azért, hogy a közösségben vezető pozícióba jusunk, bármi áron. Ha ez sikerül, elkönyveljük, hogy az Úr akarata érvényesült és magabiztosan tesszük a dolgunkat, ha nem, azt valami borzalmas frusztrációnak éljük meg.

Individualizmus és teljesítménycentrikusság, mint láttuk, nem szükségképp előrevivő eszméi a közösségi és ezzel az egyéni életünknek. Talán nem olyan nagy baj, ha néha nem úgy közelítünk embertársainkhoz vagy gyülekezetünkhöz, hogy miként tudnánk őket a „magunk képeére és hasonlatosságára, valamint igényéhez” alakítani, hanem így: „miként tudnék alkotó része lenni a magam képességeivel és magam helyén” (ami természetesen nem a magam által kijelölt, de még csak nem is a közösség érdekcsoportjainak pillanatnyi erőviszonyait tükröző helyet jelenti).

Kotmájer Mihály

Az én pásztorom

Jézus az én pásztorom!
Áldásaival élek.
Soha nem szűkölködöm,
A gonosztól nem félek.

Jézus az én pásztorom!
Életkenyeret ad nekem,
Élő, hús forrás vizével
Felüdíti szomjas lelkem.

Jézus az én pásztorom!
Szeretete véd, őriz,
Éjjel-nappal velem van,
Nehéz próbákon átvisz.

Jézus az én pásztorom!
Igaz úton vezet végig,
Nemes hitharcon át
Az áldott, örök célig.

Jézus az én pásztorom!
Szeretetét csodálom.
Bűnt eltörölő véérért
Szent nevét imádom!

(Groska József)

Laczkovszki János, Bp. – Pesterzsébet

A Jó Pásztor Baráti Kör konferenciájának előadói

Hajnal Zoltán, Nagykőrös

Ádány Mihály, Buda

Gerzsenyi Sándor, Pécs

Dr. Varga László, Pécel

id. László Gábor, Pestimre

Kotán Béla, Órbottyán

Meláth Attila, a Budapesti Baptista Egyházkerület elnöke aláírja az együttműködési megállapodást a Jó Pásztor Alapítvánnyal. A háttérben dr. Almási Mihály, a másik aláíró.

Együttműködési Megállapodás

mely létrejött

egyfelől: a **Budapesti Baptista Missziókerület**,
másfelől: a **Jó Pásztor Közhasznú Alapítvány** között az alábbiak vonatkozásában.

- 1.) Felek megállapodnak abban, hogy egymás missziós tevékenységét támogatják.
- 2.) Elkerülők a párhuzamos rendezvényeket, konferenciákat, segítik azokat és lehetőségeik szerint hírt adnak róluk.
- 3.) A Jó Pásztor Alapítvány lapjában helyet biztosít a missziókerületi felhívásoknak, híreknek, hirdetéseknek, beszámolóknak, a Missziókerület segíti a lap terjesztését.
- 4.) Felek mindent megtesznek annak érdekében, hogy a baptista misszió baptista maradjon és azért, hogy gyülekezeteink szerte az országban imádkozzanak és dolgozzanak a biblikus megújulásért.
- 5.) Felek kinyilvánítják, mindent megtesznek a gyülekezetek és a közösség egységéért, beleértve ebbe tisztázó, az ellentéteket oldó, összefüggések szervezését, a békéltetés Urunktól vett szolgálatát – őszinte, nyílt, a problémákat feltáró módon, a mindenképp főlött való szeretetet gyakorolva.

Budapest–Pesterzsébet, 2004. június 19.

a BBMK nevében:

a JPA nevében:

Meláth Attila
elnök

dr. Almási Mihály
alapító

Dr. Almási Tibor, Buda

Oláh Gábor, Bp. – József utca

Újvári Ferenc, Újpest

Lőrík Levente, Bp. – Rákosszentmihály

Papp Dániel, Tuzsér

Urbán Gedeon, Szekszárd

Marton Zsolt, Szokolya

Sípos Sándor, Bp. – Wesselényi utca

Dr. Almási Mihály, Bp. – Pesterzsébet

Meláth Attila, Vác

Tenkely Béla, Albertirsa

Dr. Kiss Ferenc, Szentendre

Nagy Sándor, Tahitótfalu

Tóka Szabolcs, Pesterzsébet

Huszta Csaba, Budapest – Csepel

A JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR KONFERENCIÁJÁN elhangzott egyik előadás összefoglalása

– részletek* –

JÓ PÁSZTOR – JÓ PÁSZTORLÁS

A baptista gyülekezetek életében megkülönböztetett jelentősége van a gyülekezeti autonómia keretében megválasztott, felavatott, szolgálatba állított tisztségviselőknek, célszerűbben fogalmazva: a laikus, de mégis kötött formában közreműködő szolgálattelvőknek.

A MBE alapokmányainak egyik legsúlyosabb hiányossága az, hogy évtizednyi mulasztásos alkotmányosértéssel a legjelentősebb szolgálati területek „rendtartása” hiányos, nem készültek el teljes körűre, s ezzel a mulasztással teret, lehetőséget adott a különféle hagyományok, átöröklő-

A konferencia résztvevőinek csoportja

dés, kipróbálás, szokás és megszokás, egyéni önmegvalósítás, hatalmi egzisztencializmus kegyes megjelenítési formáinak.

A szabályozatlan viszonyok eredményeként a gyülekezetek szerencséje vagy szerencsétlensége függvényében olyan körülmények jönnek létre, amelyek a legcsodálatosabb missziós, evangelizációs elképzeléseket, módszereket, gyakorlatokat is felhasználva egyszerűen hiteltelenné teszik a hitéletet a kívülről érkező, gyülekezeteinkben keresőnek nevezett személyek előtt is. Gyakran azt gondoljuk, hogy az evangelizáció alkalmával szinte bármit „bevetethünk”, s nem számolunk azzal, hogy az evangéliumot először hallgató nagyon is „normális”, kritikus, szemlélődő, mérlegelő, s egyáltalán nem csólátó.

Közegyházi és gyülekezeti szolgálataim, évtizedes közvetlen megtapasztalásaim alapján állítom azt, hogy egyházunk a megbízott, avatott, alkalmazott személyek működésének kontrolljában legfeljebb felemás, következtetésesség nélküli,

sommásan kifejezve: koncepciótlan, szinte minden elképzelés nélküli.

Vizsgáljuk meg a következő négy kérdést, amelyek missziós stratégiai céllal lettek meghirdetve az egyházi és hitélet stagnálása miatt:

1. Legyen lelkipásztor, szinte bármi áron!

Hányféle elképzelés megvalósulásával történt meg a lelkipásztori szolgálatba állítás?

Hányan meg sem közelítették a szükséges, egészséges felkészültségi szintet?

Merjük-e azt mondani, hogy a lelkipásztori kar megfelel egy egészséges követelményrendszernek?

Hány szintű képzettsége, képesítése van a jelenlegi, szükségszerűen heterogén lelkipásztori karnak?

Lehet-e egységes teológiai felkészültsége, hitvallása, baptista identitása és szolgálati gyakorlata az ilyen módon létrejött, s gyakorlatilag kontrollálatlan lelkipásztori karnak?

2. Avassunk presbitert!

Vannak-e egészséges minimumfeltételeink az avatáshoz?

A „vezetésben nem bevált” személy avatottságával, visszahívásával, nevelésével hogyan és ki foglalkozzon?

Egyáltalán mi legyen vagy mi lehet az a feladat, amit természetes önállósággal, szabályszerűen, „jogosan” végezhet?

3. Legyenek diakónusaink!

A diakónus önálló szolgálati terület-e, vagy csak a presbiteri avatás előszobája?

A két szolgálati terület partneri, vagy alá-főle rendeltségben működik?

Milyen kompetenciái vannak a gyülekezeti hitéletben a diakónusi avatottságú testvérnek? Komolyan szükség van erre az avatási területre?

4. Az eredményes misszió kulcsa: evangélisták szolgálatba állítása.

Meggondolatlanul lett bedobva az „evangélista” szolgálati terület fogalma

a köztudatba, s az ilyen elnevezéssel szolgálatba állított személyek egy része mindenféle egészséges és szükséges kontroll nélkül, saját elképzeléseik után szinte bármit megtehetnek, sőt vannak, akik még a „B” középről drukkolnak is nekik.

Pedig nem szóltam még arról, hogy egy részüknek baptista identitásáról nem vagyok meggyőződve, tevékenységük felett igazából nem őrökölnek felelős gyülekezeti háttérrel.

Joggal kell feltennem a kérdést:

Evangélistát melyik/milyen gyülekezetnek, testületnek van joga avatni? Melyik illetékességi területen, missziókerületben vagy más földrajzi megközelítésben legális a megjelenése, egyházi közszereplése? (Természetesen a fenti kérdés ugyanilyen joggal feltehető a gyülekezetplántálók vonatkozásában is! – szerk. –)... Ezzel szemben a presbiter és a diakónus csak az avató gyülekezet illetékességi területén végezhet önálló szolgálatot, más területre csak meghívás, felkérés esetén juthat el.

A feltett kérdések súlya sokkal imponálóbb, ha figyelembe vesszük azt, hogy pl. a vasárnap délelőtti, egyidejűleg elhangzó igehirdetések száma többszöröse a lelkipásztori kar taglétszámának. Az igehirdetés – mint amely remélhetőleg a gyülekezeti hitélet egyik legfőbb eseménye – tartalmi és formai megjelenítésének messzemenő következményei vannak, igaz többnyire csak hosszabb, némelykor nehezen belátható távon.

A gyülekezetvezetőkről

A gyülekezet egészséges, hitvallásszerű életében meghatározó szerepe van a gyülekezetvezetőknek. Sokan csak a látványos megnyilvánulást érzékelik e szolgálatból: pl. a hirdetések, köszöntések rendszeres megtételét, s nem veszik észre, hogy szükséges lenne egy olyan követelményrendszer, amely reálisan a meglévő és a közülük választható személyek potenciálját veszi figyelembe. Még az avatással szolgáló, vagy avatható „minőségű” személy esetében is kevés lehet az ún. „egy-talentumos” képesség, mert ez a szolgálat más és több, mint az előjárói megbízás vagy az avatottságba való beleöregedés.

A gyülekezetvezetői szolgálat legfőbb területei:

A gyülekezetvezető legfőbb feladatai: a Biblia, Baptista Hitvallás, MBE Alapokmányokban rögzítetteknek megfelelően a baptista hitélet elvi és gyakorlati dominanciájának biztosítása, a pozitív baptista hagyományok ápolása.

Ezen belül a lelkipásztori szolgálati le-
vélben, a lelkipásztori munkaköri leírásban megfogalmazottakból a Gyülekezetre háruló kötelezettségek teljesítésének aktív fel-
ügyelete, a lelkipásztor/ok és a gyülekezeti vezetőség, valamint a gyülekezet egésze közötti folyamatos és egészséges munka-
kapcsolat fenntartásának biztosítása.

A gyülekezetvezető felelős azért, hogy a Bibliában megfogalmazott elvárásokon felül a hitéletben az etikus, törvényes, szabályszerű működés feltételei meglegyenek, s ezek a szabályozók érvényesüljenek mind az egyéni (szolgáltatveői), mind a csoportos és gyülekezeti hitélet keretében.

A gyülekezetvezető felelőssége nevesített, nem keverhető össze az általánosan bevett testületi felelősséggel, mert az jogi, erkölcsi, állampolgári felelősség az általános értelemben vett felelősségen túl.

Külön fejezetben kellene arról beszélni, hogy mi a szerepe, mekkora a felelőssége a gyülekezetvezetőnek akkor, amikor pl. a lelkipásztori szolgálatot ellátó személy valamilyen ok miatt alkalmatlanná válik, vagy milyen feladatai vannak a hosszabb lelkipásztor nélküli időszak sikeres átvészelésében.

Mi tehát a szükséges és ehhez a javaslat?

Szükségesnek látom, hogy az avatottak munkaközössége mielőbb megszülessék, s az egész Egyházra kiterjesztve kezdjen együttműködni!

Ha nem képes az Egyház szervezeti keretei között ez a munkaközösség létrejönni és értelmesen működni, akkor legalább a Budapesti Baptista Missziókerület gyülekezeteiből mutassunk erre példát!

Ha ebben a feladatban konkrét támogatóra lelhetünk a JÓ PÁSZTOR Alapítvány segítségével, akkor legalább próbáljuk meg az együttműködés életképességét.

A jövőben az avatottak munkaközösségének az országos vezetés véleményező, tanácsadó testületévé kellene kifejlődni, s hasznosságának tudatában elérni azt, hogy a közgyűlések előtti időben a „nagy döntések” meghozatala előtt, hitelvi állás-

foglalások és más hasonló ügyekben ez a testület is hallassa, hallathassa hangját érde-
domben.

Szükségesnek látom, hogy a felelős gyülekezetvezetők munkaközössége mielőbb megszülessék, s az egész Egyházra kiterjesztve kezdjen együttműködni!

Ha nem képes az Egyház szervezeti keretei között ez a munkaközösség létrejönni és értelmesen működni, akkor legalább a Budapesti Baptista Missziókerület gyülekezeteiből mutassunk erre példát!

Ha ebben a feladatban konkrét támogatóra lelhetünk a JÓ PÁSZTOR Alapítvány segítségével, akkor legalább próbáljuk meg az együttműködés életképességét.

A tanítványokat Jézus bárányokként küldte útra, a farkasok közé. A bárányok élete pásztor/ok nélkül elképzelhetetlen.

Péter helyreállításakor a feltámadott Jézus Krisztus feladatot adott Péternek: legeltesd, őrizd bárányaimat!

Pál apostol az efezusi vénektől való búcsújakor mondta: „viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőjévé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessetek az Isten egyházát, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20.28.)

Budapest, 2004. június 19.

Sipos Sándor presbiter

*Itt jegyezzük meg, hogy az Interneten – www.jopasztor.baptist.hu – az előadások teljes anyaga olvasható és meghallgatható – a szerk. –

A Budapesti Missziókerület hírei

A Budapesti Baptista Egyházkerület – a Baptista Egyház legnagyobb missziókerülete, amelyhez 4500 testvér tartozik – 2004. június 5-én tartott rendkívüli gyűlésen az alábbi állásfoglalást és határozatokat fogadta el és szavazta meg pontonként, átlagosan 89,3%-os szavazati arányban.

Állásfoglalás

A Budapesti Egyházkerület tudomásul veszi a 2004. évi közgyűlés választási eredményeit, de megütközéssel és számos kifogással fogadja a jól bevált rendtől és az elvárható etikai alapelvektől való eltéréseket.

Ezek sorában a következő hibákat észrevételezzük:

- a Választó Közgyűlés egy napra összehúzófoglalása;

- a beszámoló megvitatásának és elfogadásának elmaradása a választás előtt;

- az Országos Lelkipásztor Értekezlet elmaradása a Közgyűlés előtt.

Fájlaljuk a megtapasztalt lelkületet. Nem értünk egyet azzal, hogy a közösségünkön elhatárolódók bántó hangvétele „zajos sikert” aratott egyeseknél.

Felkérjük az Alkotmányügyi Bizottságot, hogy a Közgyűlés Ügyrendjét nézze át és a szükséges módosításokat készítse elő. (73,6%)

Határozatok

1. A Budapesti Baptista Egyházkerület az alábbiakban határozza meg teológiai irányultságát:

a) Szomorúan emlékezünk az egy évtizeddel ezelőtti Agapé Gyülekezettel kapcsolatos eseményekre, melynek következtében mintegy 300 testvérünk hagyta el közösségünket. Sajnálattal tapasztaljuk, hogy hasonló jelenségek ma is jelen vannak egyházi életünkben.

Ezért elítéljük azt a lelkiséget, amely leértékeli a jelenleg a gyülekezetekben folyó munkát, és esetenként szembeállítja a fiatalokat a gyülekezetekkel.

b) A Budapesti Baptista Egyházkerület biblikus látása szerint ragaszkodik a Baptista Hitvalláshoz és az MBE Országos Közgyűlésén 1994-ben elfogadott hitelvi állás-

foglaláshoz. Az eleven gyülekezeti élet, a lélekmentés munkája, a szociális szolidaritás közösségünkben csak a fenti elvekre épülve folytatható.

c) Erkölcsi kérdésekben (pl. homoszexualitás) korunk változásai ellenére is a biblikus elveket valljuk, betartjuk és betartatjuk. (94,4%)

2. A Budapesti Baptista Egyházkerület úgy határoz, hogy az ASZ 11. § (2) bekezdés és az SZMSZ 27. § (2) bekezdés alapján továbbra is a Szövetségen belül maradván, egyházkerületi missziós tevékenységének irányítását úgy koordinálja és vezeti, hogy az egyházkerület gyülekezeteinek sajátosságai és szükségletei a korábbiaknál fokozottabban érvényesüljenek. (100%)

OLVASÓINK ÍRJÁK

Ebben a rovatban levélrészleteket idézünk szó szerint. A levélírók kérését nem hozzuk nyilvánosságra, néhányan ugyanis jelezték, hogy tartanak attól, hogy „problémájuk lesz” saját gyülekezetükben, ha egyetérteneik vagy szimpatizálnak a „JÓ PÁSZTOR”-ral. Volt olyan gyülekezet is, ahol a szószékről óvták a testvéreket és azt kérték, hogy kezükbe se vegyék lapunkat. A leveleket szerkesztőségünk megőrzi, és a jövőben is szívesen közöl olvasói észrevételeket.

Egy esetben kivételt teszünk, Gerzsenyi Sándor testvér ugyanis vállalta, hogy nevével közöljük levelét. Csak megjegyzem, hogy tőle kaptuk az első levelet. Íme:

„Misikém!

Tetszik a „Jó Pásztor Alapítvány”! Engem (minket) ki ne hagyj!

Nekibuzdultam, és írtam egy verset, pásztorosat. Egyet pedig kerestem Lukácsi Vilmától.

Egy ötletet is hadd osszak meg az új újság olvasóival!

Csereüdülést hirdetek. Mi már kipróbáltuk, sikerrel. Hívó család, akikkel baráti nexusban is vagyunk, nálunk üdült (nyaralt), mi pedig őnáluk. Egyszerű, helycserés megoldás. Mi vittük a mi lakásunk kulcsait, ők átadták az övéiket, és egyidőben töltöttünk egy (vagy két) hetet egymás lakásában. – Mindig a szálláshely kerül a legtöbbe, így viszont ez ingyen van, csak az egyéb kiadásokra kell költeni. Aki Budapesten lakik, vagy Észak-, esetleg Kelet-Magyarországon, annak biztosan újdonság lenne a mediterrán Pécs és környéke. Számptalan lehetőség: tavak, várak, gyógyfürdők, strandok, hegyek-völgyek, borvidékek, no és a gyönyörű város! Mi hajlandók vagyunk már erre az évre is egyezkedni, és ugyanezt lehetne ajánlani az újság olvasóinak, hogy ők is egymás felé pró-

báljanak nyitni, tegyenek ajánlatokat. A többgyermekes családoknak megoldódhatna az üdültetési problémájuk. Csak iga-zi hívóknak! Kalandorok kíméljenek!

Az új lap munkásai közé is jelentkezem, majd küldöm az irományaimat.

Imádkozunk, hogy ez a nemes kezdeményezés sikerrel járjon, és összefogja azokat, akik a jó és járható úton akarnak járni.

Küldjük üdvözlötünket és áldáskívánásunkat:

Marika és én.
2004. ápr. 12.”

Ezúton is szeretnénk megköszönni Gerzsenyi testvérnek, hogy elvállalta lapunk irodalmi szerkesztését – amint az jelen számunk impresszumából már nyilvánvaló.

Egy lelkipásztor leveléből:

„Kedves Almási Testvér!

Valami jó elindult, s ennek felettébb örülök. Remélem, sikerül a kívánt célt el-

érni. E levéllel egyidejűleg küldöm a kért választ. Az üresen hagyott kocka azt jelenti, hogy igen legyengült fizikai állapotban vagyok... Az elindult reformnak lelkes híve vagyok, másokat is buzdítok. Egy új tagot jelentek be: XY-t.

Aktívan részt kívánnak venni a JÓ PÁSZTOR munkájában. Minden tájékoztatás eddigi adatait kérik, csekket is. Egyébként a lányomékról van szó, akik szívesen kapcsolódnak a szolgálathoz.... Imádkozom érted, kívánva sok erőt az Úrtól.”

Egy igazgatónő leveléből:

Amennyiben arra gondolnak, hogy a gyülekezeti tagok között terjesszem a Jó Pásztort, ehhez annyi megjegyzést fűzök: az elmúlt években a gyülekezet már oly mértékben összezsugorodott, hogy nincsen kinek terjeszteni. S mivel én már amúgy is feketebárány lettem – mert véleményem van –, nem akarom helyzetemet még nehezebbé tenni.

Szomorú vagyok, hogy meg kellett ér- nem ezt a helyzetet, ugyanakkor örülök, hogy akadnak bátor emberek, akik hajlandók harcolni a cél érdekében. Én ehhez már fáradt vagyok, de lélekben azonosulok mindazzal, amit kiadványukban leírtak.

Remélem, a Jó Pásztor a „fekete” báránnyt is elfogadja?!

Elnézést kérek a humorizálásért!

Az első 3000 forintot a tegnapi napon feladtam. Én nem kérek év végén adóigazolást, hiszen én nem adózom.”

Egy levél a Nyírvidékről:

„Kedves Testvérek!

Az egyház egysége: Isten és Jézus Krisztus akarata, és a Szentlélek ajándéka. Nem emberi akaraton (organizáción) alapszik, nem zavarodik meg, nem szűnik meg különböző tanítások miatt!!!

Az IGE tanítása szerint: Jézus Krisztus azt akarja, hogy mindnyájan egyek legyünk! Mi pedig mindnyájan EGYEK vagyunk. Sokan EGY test vagyunk a Krisztusban! Igyekezzünk megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelékében.

Teljes mértékben egyetértünk a Jó Pásztor című lapban közölt missziós célokkal. Azért imádkozunk, hogy egységben maradván a Szentlélek segítségével megújuljon szeretett közösségünk, Egyházunk!”

FIATAL(OS)OK, FIGYELEM!!!

Miután az elmúlt nyári pihenészetek már kezd feledésbe merülni, de még az őszi félévbe nem melegegedtetek bele igazán, egy nagyszerű, felüdítő programot ajánlunk Nektek:

Ifjúsági találkozóra hívunk

Titeket nagy szeretettel,
ami 2004. október 9-én a **Pestszenterzsébeti Baptista Imaházban** lesz.

Témánk: Isten dicsőítése

Tervezünk gyakorlati előadásokat, játékokat, asztalközösséget,
sok közös éneklést, stb.

Tervezzetek Ti is – eljönni! (Részleteket idővel közlünk.)

Várunk szeretettel,
A Budapesti Egyházkerület Ifjúsági Szakosztálya

Egy levél a Dunántúlról:

„Kezembe került a Jó Pásztor Alapítvány lapja. Elolvastam és megörültem, hogy újból jelentkezett Ön a mindennapok zűrzavarában.

Boldog vagyok, hogy tudhatok Önről. Annak idején nagyon együtt éreztem Önnel. Igaza van, hogy nem szabad meghátrálni, de ezt nagyon nehéz megtenni...

Sok-sok szolgálat a miatt haldoklik, mert a „próféta” nem küldetett, vagy nem azokhoz. Ezért bár tartalmas, de nem hatásos a szolgálat. Végzi a „rá bízott feladatot”, minden eredmény nélkül. Nyomtalanul végzi lelki munkáját. Néha tévedésből azt mondjuk, hogy alázatosan. Nem merjük kimondani az igazat: értelmetlenül...

Nagyon jó ötletnek tartom az alapítványt a missziós munka és egyéb hozzáink közel álló dolgok segítésére.

Részemről is fontosnak tartom mindazokat a dolgokat, amit leír a „Jó Pásztor” c. lapban.

Támogatom – már amennyire tőlem telik – mivel én már elmúltam 80 éves, közel vagyok a 81. betöltéséhez.

Ha már mással nem tudom Önöket segíteni, annyi erőm még van, illetve ad jó Atyám, hogy két kezemet összekulcsolva, imádkozhassak eredményes munkáért!

Azért, ha tudok valamiben fizikailag is segíteni, szívesen megteszem, amennyi erőmből telik.

Én is szenvedő alanya voltam már mindazon „fonák” dolgoknak, amik a Hitközségben, illetve a gyülekezetekben előadódnak.

Ezért is biztatom Önt, ne adja fel, a nemes célt az Úr is segíti, mert csak Benne kell bízni, az Ő segítségével minden sikerül! Higgye el, és bizzon!

Kérem, fogadja tőlem e néhány biztató szót, talán könnyebb lesz a mindennapi munkát végezni!

Kérem, Mennyei Atyánkat, hogy áldja meg az elkezdett munkát!

2004. jún. 17.

Végezetül még egy figyelmeztető mondat Pécelről: „Veszélyes irányba halad egyházunk fiatalsága. Ha még nem késő, tenni kéne valamit az imádkozáson kívül is!”

Könyvajánló

1. Dr. Almási Mihály: A keresztség

„Almási Mihály műve tudományos hozzájárással és alaposággal megírt munka. A dolgozat a témakörébe vágó lényeges irodalom teljes ismeretében született. Külön érdemes, hogy ismerteti a különböző felekezetek nézeteit is, azok hiteles megnyilvánulásaira támaszkodva. A szerzőt az a szeretet és lelkesedés vezeti a bemerítés teológiájának megírásában, amely a keresztség sákramentuma ilyen jellegű kiszolgáltatásának gazdag tapasztalataiból táplálkozik. Bizonyos vagyok benne, hogy a mű a bemerítés-keresztség mélyebb sákramentumi megértéséhez fog vezetni. A szerző szívügye a bemerítés teológiájának az elmélyítése. Örömmel üdvözölhetem ezt a törekvést annak az egyháznak a tagjaként, amelyik az utóbbi időben maga is nagy erőfeszítéseket tett mind keresztség, mind az úrvacsora teljesebb megértésére és a sákramentumok gyakorlásában való megújulásra.” (Részlet az előszóból: Dr. Kocsis Elemér teol. professzor, ny. ref. püspök)

Ára: 1190 Ft

2. Dr. Almási Mihály: Ezredfordulók

A nagy alakú, színes borítójú könyvben a három legutóbbi ezredfordulóról esik szó, természetesen keresztyén megközelítésben, egyház- és missziótörténeti szempontok szerint. Jézus Krisztus személye, Szent István király és a magyar korona központi kérdés, mint ahogy az a mostani ezredforduló sok-sok problémája is. A 400 oldalas, B/5-ös méretű könyvben több mint 300 színes kép található.

A kötet a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és Protestáns Fórum támogatásával jelent meg a Képzőművészeti Kiadó gondozásában

Ára: 2900 Ft

3. Dr. Almási Mihály: Ő a feje az egyháznak.

A könyv Jézus Krisztusról, mint az egyház Uráról, valamint az egyházzal mint az Isten országa földi kiteljesedésének eszközéről szól. Első kiadása Amerikában jelent meg.

Ára: 490 Ft.

4. Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő.

Költő-lelkipásztor testvérünk ezúttal nem verseket, hanem bibliai kérdéseket tartalmazó gyűjteményt ad kezünkbe, mely nagyon alkalmas gyermekek és fiatalok bibliaismeretének megerősítésére.

Ára: 900 Ft.

5. Gerzsenyi Sándor testvér korábban megjelent **Meditáció** című verseket és prózát tartalmazó kötete még kapható, amelynek megvásárlására ezúton is bátorítjuk Olvasóinkat.

Ára: 1500 Ft.

A könyvek ára csekken befizethető. A csekk jobb oldalán fent a harmadik rublikába kérjük beírni a könyv címét

Új könyv a Jó Pásztor Konferenciáról

Az első Jó Pásztor Konferencia teljes anyaga megjelenik nyomtatásban. A programból látszik, hogy mi minden került szóba, s hogy kik voltak az előadók. A több mint 100 oldalas könyv tartalmazza a konferencia énekeit is. Terveink szerint szeptemberben már tudjuk postázni a megrendelőknek darabonként 650 Ft-ért.

A könyv árát csekken lehet beküldeni. A jobb felső sarokba kérjük beírni a könyv címét!

Hangkazetta a konferenciáról:

3 db 90 perces hangkazettán is megrendelhetők a konferencia előadásai és énekei. A kazetták ára összesen 850 Ft.

A csekkre írjuk rá: „Kazetták”

Tanítványság

A második század egyik keresztyén mártírjáról olvastam. Megrendült a lelkem, amint feltárult előttem egy odaszánt életű hitvalló rettenthetetlen gondolkodása. Már kiszemelte őt a pogány hatóság, hogy mint megrögzött hívő „lázítót” – kiemeli az egyház soráiból. Egy szemernyi félelem se volt a szívében, amikor ekként írt az egyik gyülekezetnek:

„Önként halok meg Istenért, ha meg nem akadályoztatok. Kérlek titeket... hagyjátok, hogy a vadállatok eledele legyek, melyek által lehetséges számomra Isten elérése. Isten gabonája vagyok, akit a vadállatok fogai örölnék meg, hogy Krisztus tiszta kenyérének bizonyuljak.” (Szent Ignác levele a rómaiakhoz IV. 1.)

Ehhez képest mit tettem én eddig Jézusért?! Bizonyára méltatlannak találtatnék még arra is, hogy mártíromságot vállaljak az ő drága szent nevéért...

Amint a vágyott szenvedéseken elméledik Ignáciosz, így folytatja: „Most kezdek tanítvány lenni.”

Hol tartok akkor én most a tanítványságomban?

G. S.

ELETUTAK

„Életünk ideje hetven... vagy ha feljebb nyolcvan esztendő és...”

Szeretettel köszöntjük Hányik János lelkipásztor testvért 80. születésnapján. Örülünk annak, hogy a Jó Pásztor, az áldott Orvos meghallgatta imáinkat, és meggyógyított az Ő idős szolgáját. – a szerk. –

Amikor a jó Isten kegyelme által elérkeztem a feljebbhez, a 80 esztendő számadásra és hálaadásra kötelez, amivel tartozom a mi Urunknak, Aki mindeddig kegyelmesen hordozott, tartozom önmagamnak, családomnak, annak a baptista közösségnek, amelyben otthonra találtam.

Miske nevű szlovák nemzetiségi községben születtem, gazdálkodó keresztyén szülők egyetlen gyermekeként. Keresztyén szellemben nevelkedtem, noha két világ találkozott, illetve ütközött bennem. Anyai ágon a gazdagok világa, apai ágon a kis emberek világa – ami miatt szüleim között soha nem volt elentét –, akik vittek, majd saját lábamon mentem a templomba. A latin miseszöveget kívülről tudtam. Ötéves koromban újságot olvastam és értettem, amit olvasok. Korán kitérültem számomra a világ és annak sok nyomorúsága. A szülői ház találkozóhely – műhely – volt haladó, háborúellenes és demokráciáért küzdő neves emberek számára, mint pl. dr. Lukács György ny. vallás és közoktatási miniszter – aki a baptisták elismertetésének szószólója és aláírója volt 1905-ben –, majd Illyés Gyula, Eckhardt Tibor és a népi írók közül sokan, pl. Veres Péter, Szabó Pál stb. Már elemista koromban megismertem Tolsztoj életét, aki otthagya a grófi házat és vitte az evangéliumot a szegényeknek. Mély hatással volt rám.

Tízéves koromban kalocsai diák lettem, ahol minden érseki és keresztyén volt, de az élet merőben másfajta volt: igazságtalan, embertelen, keresztyénytelen. Csupa ellentmondás az egyházban, a társadalomban. Lázadó lettem és úgy jártam, mint Saul, aki elindult atyjának elvesztett szamarait megkeresni és királyságot talált. Földi igazságot ke-

restem és a mennyei világ érkezett hozzám. Jézus Krisztus jött az életembe, nem mennydörgéssel, hanem halkán, szelíden, szeretettel, az Igével s Vele az öröm és békeség érkezett a szívembe és annyi szeretet, hogy az egész világot szerettem volna magamhoz ölelni és elmondani mindenkinek, hogy mit cselekedett velem Jézus Krisztus.

Amikor először átléptem otthon az igen szerény baptista imaház küszöbét, olyan öröm és békeség töltött el, hogy szerettem volna nagyot kiáltani. Hazajöttem, ez az én otthonom, ezek az én testvéreim. Édesapám haladó ember volt, szüleim helyeselték döntésemet, hanem a gazdag rokonok kitagadtak, hogy „ilyen szégyent hoztál ránk”. Kántor-tanítóm pedig ezt mondta: „hitehagyó, letagadom, hogy valaha is ismertelek.” Ám ezek a haragosok nagyon hamar megbékültek.

Az első baptista lelkipásztor, akit láttam, Baranyay Mihály kiskőrösi lelkipásztor, országos titkár volt, akinek szeretete, jelleme és tanítása örökre a szívemben él.

Tizennyolc éves koromban bekerítkeztem. Bemerítőm André Lajos miskei lelkipásztor volt, akinek szerény élete, szilárd jelleme példamutató, sőt meghatározó volt számomra, akire nézve igaz volt az Ige szava, hogy az igazságot jól „hasogatja”. Félek, hogy a mostani könnyűfajsúlyú showmúrosos világunkban ilyen igehasogató tanításokra nincs igény. Meg is látszik rajtuk.

Bemerítkezésemmel együtt nagyon erőteljesen éreztem a missziói szolgálatra való elhívást. Az Úr hangosan szólott hozzám, s én engedelmeskedtem. Féléves gyülekezeti tagsággal kértem és nyertem fölvetelt a Baptista Teológiai Szemináriumba, ahol öt boldog esztendőt töltöttem a háború éveiből. Akkor csak nőtlén fiatalokat vettek föl, s a szemináristák nem bejárók, hanem bentlakók voltak. Elkötelezett háborúellenes voltam és nem passzív szemlélő, s egy magyar és nem magyar élet elvesztése miatt lélekben sokat szenvedtem. Szóban, írásban, cselekedetekben kifejeztem ellenálló magatartásomat – pl. tüntetésen a Petőfi-szobornál – egyházunk vezetője, Somogyi Imre tudtával és helyeslésével, aki segélyeket küldött hazánkban rejtőzködő baptista lelkipásztoroknak és egyéb üldözötteknek, ami igen veszélyes vállalkozás volt. Ezekről a krónika nem beszél.

A szemináristáknak kötelező volt a heti levente foglalkozásokon részt venni, ahol tiltakoztam a tábori lelkész háborúra lelkesítő beszéde és a keresztyén fegyverek megáldása ellen. Dúlt a zsidóüldözés. A zsidó fiúkat külön állították és kínozták. Herjeczki Andrással mintegy tíz baptista levente nevében tiltakoztunk a zsidó fiúk kínzása ellen. Eredmény: minket is közéjük állítottak és kínoztak.

1944. márc. 19. vasárnap. Húsvéti szolgálatokra készültünk. Korán reggel német tankok ébresztettek föl bennünket a szemináriumban. Német megszállás. Tudtam, hogy mit jelent ez hazánk számára és számomra személy szerint. Néhány nap múlva rendőr jött értem és rendőri kísérettel mentem Katonai Bíróság elé. Vádak: antifasiszta tevékenység, lázítás, zsidómentés, stb. Félelmem nem volt. Azon órában sokan imádkoztak értem. Ítélet: kényszermunka WM-gyárban, katonai felügyelet. Ugyanakkor hoztak ítéletet évfolyamtársam, Gerő Sándor tv. ellen, a származása miatt. A bíró utolsó szava ez volt: „Minden baptistának ott a helye, ahol a zsidóké. A gázkamrákban.”

Másodéves szeminárista koromban dr. Udvarnoki Béla igazgató tv. azzal bízott meg, hogy végezzem az Ige és órálló szolgálatot a pestújhelyi gyülekezetben, ahol bizonyos tanítók próbálnak teret nyerni. Igen megtisztelőnek tartottam e feladatot, amit félve vállaltam. Az viszont bátorított, hogy a gyülekezet örömmel fogadott és felszabadultnak érezte magát, ahol három évig szolgáltam szemináristaként, majd három évig avatott lelkipásztorként.

Feleségem, Huszár Anna a nagy dunai árvíz idején szüleivel együtt szülőfalunkba menekült. Úgy szoktam mondani, hogy az árvíz hozta nekem őt. Ő sem baptista háttérből jött, de már az első istentiszteleten jelen volt, megtért és bekerítkezett. S amikor döntött az Úr Jézus mellett, én pedig mellette döntöttem, ill. mindketten egymástól függetlenül azt a bizonyosságot kaptuk az Úrtól, amellyel szinte inkognitóban tudtunk várni egymásra bő öt esztendeig. Érdemes volt. Házasságunkból három leánygyermekünk született. Mindegyik döntött az Úr Jézus mellett és bekerítkezett édesapjuk által tizenéves korukban. Ez akkor is igaz, ha a Békehírnök nem közöl(het)te.

1950-ben a körzet meghívására feleségemmel és két éves kislányunkkal Érsek-

csanádra költöztünk, ahol sok kereső lélek várt. A következő évben, első bemerítésem alkalmával tizenkilenc lelket merítettem be. Majd újabb megtérések és bemerítések következtek. És újabb probléma: létrejött a határsáv a jugoszláv határ mentén.

Háborús készülődés, bunkerek, lövészárkok készültek nagy gyorsan és gyülekezeteink fele a határsávban volt, ahova bejutni és onnan kijutni nem volt veszélytelen. Különösen annak tudatában, amit a Terrorházában mondtak, hogy a szemük és a kezük mindig rajtam lesz. Beváltották. De megtapasztaltam a legnagyobb Hatalmasság ígértét, hogy az Úr szemei vigyáznak az övéire. Tizennégy gyülekezetet pásztortoltam, de közlekedés szinte nem volt, sem vonat, sem busz. Csak lábbusz. Kimondhatatlan öröm ért, amikor a körzet legkisebb gyülekezete megajándékozott egy felújított használt kerékpárral. Ezzel közlekedtünk családostól hosszú évekig. Szegények voltunk – az egész ország az volt – de a mostani kegyetlen pénzvilágból visszatekintve azt tudom mondani, olyan jó volt szegénynek lenni és megélni az ígét, hogy nagy nyereség az istenfelelem meglepődéssel. S akik meg akarnak gazdagodni, sok kísértésbe, meg törbe esnek. Sokszor átéltem azt az örömet, hogy az Úr a keveset megsokasítja, megáldja és elég és abból tudunk adni. És nagy nyereség egy szorgalmas, takarékos, jó beosztású feleség. Ezt tapasztalatból tudom.

1953-ban Jánoshalmára költöztünk, a gyülekezet meghívására, ahol hét áldásos szép évet töltöttünk sok-sok munkával, mivel innen pásztortoltam továbbra is délvidéki gyülekezeteket is.

Tíz éves bácskai szolgálat után meghívott a kiskőrösi gyülekezet. Ott folytattam, ahol Békefi tv. abbahagyta. Nem csak a nagy imaház volt tele, hanem a Felház is, ahol az imádság erejére gyógyulások történtek és megkötözött lelkek szabadultak meg. Megtérések, bemerítések történtek, ami az ördögnek nem tetszett. Hallgatásra kényszerültem, évekig nem szolgálhattam (csak illegálisan). A gyülekezet imádkozott és várt. Évek múlva „a kis ember” írásban közölte velem, hogy az országnak egy távoli részében végezhetek lelkipásztori szolgálatot. Hasonló helyzetben volt Békésen Sáhó Miklós tv. A két gyülekezet bölcsen megoldotta, lelkipásztort cserélt. Egy napon költöztünk ugyanazzal a járművel. Először keseregtem, hogy a vihar a Vihar-sarokba sodort. És hamar megláttam, hogy a népes békési gyülekezet nagyon igényes gyülekezet s nekem ahhoz méltónak kell lenni. És hamarosan azt tudtam mondani, mint József mondotta testvéreinek, akik eladták őt: „ti rosszat gondoltatok, de az Úr jóra fordította. És mi családostól úgy tekintünk vissza a Békésen töltött közel másfél évtizedre, mint életünk legtermékenyebb éveire, a 185 bemerítkezésre (300 lelket merítettem be). Tudom, hogy ami jó volt és szép a szolgálatomban – megtérések, bemerítések – azt az Úr Lelke végezte, de azt is szabad tudnom, hogy nem nélkülém, hanem eszköze lehettem.

Békés után újabb tizenöt esztendő következett Székesfehérváron, ahol a hetvenes években új imaházat tervezni álomnak is sok volt – vakmerőség –, és fölépült egy 250 ülőhelyes szép imaterem, megfelelő kiszolgáló helyiségekkel és tágas szolgálati lakással. Többen kérdezték tőlem: minek és kinek ekkora? Hála az Úrnak, kicsi lett.

Nyolcvanévesen is a legnagyobb megtiszteltetésnek tartom, hogy baptista lelkipásztorként szolgálhattam elhívó Uramat. Ha újból kezdeném, sok mindent másképp cselekednék, de újból Őt szolgáltnám, mégpedig nagyobb hűséggel.

És a jutalom? Ján 12:26: „Aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is.”

**Hányik János
Székesfehérvár**

TESTVÉRGYÜLEKEZETEK

Alapítványunk megkezdte a JÓ PÁSZTOR Testvérgyülekezetek Közösségének szervezését. Arra kérjük azokat a gyülekezeteket, amelyek szívesen fogadnának testvéri látogatást, ifjúsági szolgálatokat, lelki és anyagi segítséget nagyobb gyülekezetektől, hogy jelentkezzenek levélben (címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279) vagy telefonon: 06-30 9787-331.

Ugyanezt kérjük azoktól a gyülekezetektől, amelyek bőven rendelkeznek szolgálattevőkkel és szívesen látogatnának rendszeresen kisebb gyülekezeteket. A testvéri gyülekezeti hálózatot első lépésben magyarországi; másodsor bárhol lévő, de magyar nyelvű; harmadsor bármilyen nyelvű, baptista gyülekezetek között kívánjuk kiépíteni. Várjuk a jelentkezéseket!

– am –

Lapszemle

Magyar Nemzet

Második áldás

Jézus-felvonulás, avagy a posztmodern kereszténység nagy kísértése

2004. június 26. (25. oldal)

Balavány György:

Az idén ötödik alkalommal rendezték meg az Ez az a nap című keresztény összejövetelt múlt szombaton s annak keretében a Jézus-felvonulást Budapesten. Az Európában már hagyományosnak számító ökumenikus hitfesztivál látszólag az egyházak osztatlan támogatását élvezzi, valójában viszont rengeteg belső vitát szül a megítélésére.

Óriási tapsot kérek a Názáreti Jézusnak! – kiáltja a kamion platóján a műsorvezető. Mintha galambszárnyak verdesnének, halk, szétszórt taps a válasz. A hangfalak újra bőmbőlésbe fognak, piros, sárga-kék zászlók röppennek fel, luftballonrengeteg emelkedik a magasba. Nő a tömeg az Oktogonon. Jézus az élet, Jézus az Úr, Jézus él – olvasom a transzparensen. Elöl háromkerékű Harley, talpig fekete bőrbe öltözött fiatalember ül rajta. A járda és a főút közötti sávból udvarias, de feszült arckifejezésű rendezők tessékellik le a népet. Diszkósított ragtime üvölt a hangszórókból: „elindulunk égő szívvel, minden lépésünk imádság”. A hangfalas kamion után lánysereg táncol zászlókkal, szalagokkal, a tömeg lépésben halad, mindenki énekel, a műsorfűzetből bön-gészve a szövegeket.

Feltűnnek és magasba emelkednek a keresztiek is: felfújtt kék, narancssárga, piros lufifeszületek...

– Add át magad a Cencellemnek – ajánlja egy rapper, nyilván Szent Szellemet akart mondani, ami a Holy Spirit, a Heilige Geist, vagy a Spiritus Sanctus túrkörfordítása. Ámen, halleluja, dicsőség, mondja a műsorvezető. Az ámen szó kimondásánál a második szótagra helyezi a hangsúlyt. Az egész nem látszik különbözni bármiféle kisebbség felvonulásától. Menetel a kereszténység kisebbség. Több mint tízezer jószívű, jó szándékú hívő fiatal van az utcán, mindenféle felekezetből, mennek a Hősök terére...

Eszembe jut a Galileai tanítómester, az Isten fia. Nem felfújható keresztet vitt föl a heggyre, hanem nehéz, szálkás gerendát.

Amelyre aztán brutálisan felszögezték. „Az ő sebei árán gyógyultunk meg.” És Jézus azt mondta: aki utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztjét naponta, és úgy kövessen engem. Aki nem, az nem lehet az én tanítványom – tette hozzá a Biblia szerint.

...
Földbe döngölő rap szól a Hősök terén. Jézusról szól. Néhány lépésre tőlem egy fiú vadul rázza a fejét, kezében rongyosra olvasott Biblia. Katolikus hitoktató: A keresztény élet munkás hétköznapiakból áll, az ünneplésre ott az istentisztelet, a mise. Nekem Jézussal minden nap ünnep. Ilyen hatalmas ráfordítással inkább a szegényeket kellett volna segíteni.

Református segédlelkész: Nem hiszem, hogy ez az a nap, amit az Úr rendelt. Nagy divat az élménykereszténység, ami felszínes, csupán hangulatokból áll, de nem jelent igazi elkötelezettséget. Az egész nagyon karizmatikuszerű.

Karizmatikus: ez a szó egy mozgalomra utal, amely búvópataként kísérté végig az egyház történetét, majd a XX. század elején, a pünkösdisták gyülekezete megalakulásával, felszínre tört. A neoprotestáns szekták pillantok alatt áttekintették Európába, főleg Németországban alakítottak ki erős bázist, a történelmi egyházak köréből gyűjtve híveiket. Teológiájukat néhány szöveggörnyezetéből kiemelt bibliai részre alapozták, azt állítva, hogy az egyháztagoknak második áldásra (second blessing) van szükségük ahhoz, hogy teljes értékű hívőkké legyenek. Ez az áldás az úgynevezett Szentlélek-keresztiséggel nyerhető el; a gyülekezet vezetői kézzel a

közvetítik a Szentlelket. A hívő így földöntúli képességekre tesz szert: révületbe esve érthetetlen nyelveken imádkozik, olykor látomásokat lát, ördögöket űz, kézzel a gyógyít, esetleg halottakat támaszt fel. A karizmatikusok nagy hangsúlyt fektetnek a jólétre és az egészségre, az Ószövetség népéhez hasonlóan ezeket tekintik Isten szeretete jelének, míg a betegséget, a szegénységet többnyire bűn vagy hitgyengeség következményeként értékeli. Összejöveteleikre jellemző az ekstazikus öröm, hangoskodás, kiabálás, esetleg görcsös földön rángatózás, bár a soft változatokban hiányoznak szélsőséges megnyilvánulások...

A karizmatikus mozgalom második és harmadik hulláma a hatvanas, illetve a nyolcvanas években tűnt fel. Legnagyobb magyar reprezentánsuk a Hit Gyülekezete, amely – szeparatista attitűdje miatt – nem vett részt a felvonuláson. Egyébként az osztódással szaporodó karizmatikus közösségek többnyire ökumenikus beállítottságúak, keresik a kapcsolatot a többi keresztény közösséggel. Emögött azonban jól látható az integrációs, missziói szándék: öfelölük nézve a Szentlélek-keresztiséget nem kapott, extrém lelki tulajdonságokkal nem rendelkező hívők félkész keresztények, akikkel akkor tesznek jót, ha hozzásegítik őket a második áldáshoz. A tavalyelőtti Ez az a nap fesztivál egyik karizmatikus szervezője ezt így fogalmazta meg: a cél, hogy leomoljanak a válaszfalak karizmatikus és nem karizmatikus hívők közt. C. Peter Wagner, a mozgalom egyik atyja azt hirdeti, hogy a kereszténység karizmatikus, fundamentalista és liberális áramlatait kívánja egyesíteni, hiszen – idézi a Bibliát – a hármas kötés nem szakad el...

Ami leginkább szembeötlő a felvonuláson, a szakralitás teljes hiánya. A szemlélőnek az a benyomása támad, hogy a kereszténységet semmi sem különbözteti meg az egyéb, tömegeket lelkesítő mozgalmaktól. A régiek még ismerték a mysterium tremendi fogalmát, az istenközelég megrendítő és megrázó, ugyanakkor felemelő élményét. A Bibliához ragaszkodó hívő nem a testét rázza Isten előtt, hanem „megalázta magát”. Ezért mondta Istenről Mózes: „szentséggel dicsó, félelemmel dicsérendő”. Ezért mondja Pál: „Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztusban volt... aki megalázta magát, és engedelmessé lett mindhalálig, mégpedig a ke-

reszthalálig.” Ezért mondja a zsoltár: „dicsérjétek az Urat szent ékességben”. Ezért mondjuk, hogy istentisztelet...

Missziókerületi Értesítő

(A Budapesti Baptista Egyházkerület lapja) 2004. július, 6. oldal

Anomáliák

A szentendrei lelkipásztori találkozón Drenyovszki Pál lelkipásztor testvér elmondta, hogy az utóbbi időben sajnálatos ténnyel kell találkozunk gyülekezeteinkben az ének-zene és a hozzá kapcsolódó mozgások terén. A jelenség hátterének leleplezéseére egy verset olvasott fel testvérünk.

Táncol az Egyház

Nem kell az Ige, sem a hit,
De mert adni kell valamit,
Átadjuk a helyet a táncnak.
S áll a bál, ünnepel a hús,
A protestáns és a katolikus.
Táncban virrad meg a vasárnap.

Táncol az egyház. Ördögöt
Ördöggel űzne. Ó a balga!
A testnek kedvez, hízeleg,
Mert lelkeken már nincs hatalma.

Szentség helyett paráznaság,
Hit helyett szenvedély lobog.
Bor az ige, primás a pap,
S a bálterem a templomok.

Táncol az egyház. Ennyi nép
A templomokba kéne, – de
„Isten dicsőségére megy”,
hát ki szólhatna ellene?

Dühöng a vallásos muri.
Felhő ül Krisztus homlokán,
És szól (s az arca csupa bánat):
Ez az egyház hűtlen, pogány!
Engem tagad meg, mert jogért,
Igazságért küzdeni gyáva,
S a sír szélén tántorgó népet
Betáncoltatja a halálba!

(Bódás János)

Táncanár voltam

Megtérésem előtt hat évig táncoltam. Modern táncal kezdtem, majd népi táncal folytattam. Diszkóba is eljártam. A zene, a

KÉP – SZÖVEG – HANG

az Interneten

A JÓ PÁSZTOR c. újság megjelenésével egy időben elérhető a világhálón. Mivel az újság nem képes arra, hogy mindent közöljön, számos fontos írás csak az interneten érhető el. Ez vonatkozik a JÓ PÁSZTOR BARÁTI KÖR első konferenciájának teljes anyagára is. Minden előadás elolvasható és most először meg is hallgatható. Akik a legújabb technikával rendelkeznek, a hanganyagot is letölthetik, így szinte jelen vannak a konferencián. A konferenciái énekek is elérhetők ugyanitt: www.jopasztor.baptist.hu – augusztus 15-e után.

tánc nagyon sokat jelentett nekem, műfajtól függetlenül. Táncolni szerettem és közben „kitomboltam” benne a feszültségeimet. Egy jó farszto tánc után mindig jobban éreztem magam. Mivel mindegyik műfaj csoportba belekóstoltam, így meg tapasztaltam azt is, hogy függetlenül a zene szövegétől, mindegyik más hatással volt rám. Pl. egy több órás diszkózás után, olyanokat mondtam (ital és drog nélkül), amit fényes nappal egészen biztos nem tettem volna. Másnap rájöttem, hogy a hangos diszkózene nem csak örömet okoz, hanem felszabadítja a természetes gátlásaimat, indulataimat. Úgy gondoltam, csökkentenem kell a diszkós alkalmakat, mert baj lehet abból, ahogy viselkedem.

A népi táncot szinte sportnak tekintetem. Láttam, hogy sok alkalmat ad a paráznságra, a mindig más fiú karjában való táncikolás. Mivel jól táncoltam, megkértek, hogy tanítsam meg 11 párnak a szüreti táncot. Nem kis feladatot jelentett a férfi táncosok figyelmét rólam a tánclépések megtanulására terelni. Közben már jártam gyülekezetbe és komolyabban fogtam fel a dolgokat. Az Úr Jézushoz közelebb kerültem, így egyre kevésbé tartottam fontosnak a táncot. Amikor véglegesen Isten mellett döntöttem, majd beme- rítkeztem, akkor lemondtam a tánc- tanítást, és abbahagytam a táncolást „kár- nak és szemétnak” ítélve meg.

Azóta többször meg tapasztaltam, hogy hiába a jó zene, hangulat. Az Úrral való kapcsolat mindennél jobb és többet ér, és ez zene nélkül is megvalósul!

Sz-né Marika

KÖZLEMÉNY

Szeretettel közöljük olvasóinkkal, hogy lapunkat továbbra is ingyenesen küldjük meg mindazoknak, akik igénylik. Adományokat szívesen fogadunk. Az Alapítvány célja a közösségépítés, a misszió föl- lendítése, a testvéri kapcsolatok ápolása biblikus baptista hitelve- ink alapján.

Kérjük, írják meg észrevételei- ket, tanácsaikat és imádkozzanak értünk!

„Valósággal szabadok lesztek!”

Különösen többszörös visszaeső. Mit jelent ez a jogi kifejezés? – Tömören népiesen: megátalkodott bűnöző.

Nevem Dömötör István, negyvenegy éves vagyok. Kapcsolatom az egyházzal csak a gyermekkori keresztség volt. Tanulmányaim után úgy képzeltem, az általam felállí- tott világi normák megfelelnek mindenkinek, hiszen a „közös vagyomból” mindenki el- vette a saját részét. Határozott és sikeres embernek tartottam magam, és csak jóval később ébredtem rá, mit is csináltam. Nem egészen harmincéves koromban megis- mertem a kábítószer, abból is a legkeményebbet. Ekkor már tudtam, hogy a bűn út- jára léptem. A drog olyan mélységekig elvitt, hogy észre sem vettem, kikerültem a tár- sadalomból, kikerültem az életből. Elveszítettem a vállalkozásomat, egzisztenciámat, és az emberi kapcsolataimat. Az élő halottak útját jártam. Ez igen hosszú útra sikere- dett, tíz év zsákutca. Egyenes következmény, a bűnnel jár a bűnözés, a bűnözéssel jár a börtön.

Így hát amit megérdemeltem, megkaptam. Amilyen emberré váltam, olyan embe- rek közé kerültem. Egy közösségbe, ahol igen szélsőséges elemek voltak. A tudatlan- ság, a gyűlölet, a mély depresszió és az erőszak. Ilyen környezetben találkoztam egy nyílt tekintetű rabtársammal, T. Csabával. Beszélgetni kezdtünk, és megtudtam, hogy lehet a börtönön belül is viszonylag normális életet kialakítani és normálissá vált em- berekkel barátkozni. Megjegyzem, hogy bent sok a beteg ember, ez főleg pszichés tö- rést, sérülést jelent. Így hát megtudtam, hogy péntekenként a börtönmisszió keretén belül a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezetből két emberrel lehet beszélgetni, Doboróczki Gáborral és Surányi Péterrel. Első alkalommal nagyon izgultam, féltem, nem tudtam, mit is jelent a hit, a vallás, az egyenes út, elszoktam tőlük. Elszoktam at- tól, hogy őszintén egy ember szemébe lehet nézni, és nem kell keresni semmi hátsó szándékot a mondanivalója mögött. Féltem szeretni.

Meglepődtem nagyon, mikor Péterék nem próbáltak megtéríteni. Ez lehet, hogy helytelen fogalmazás, de csak ezt láttam más egyházak részéről. Az erőszakos térítés már-már kellemetlen, inkább menekültem. De nem ezt történt. A bemutatkozás igen rövid és szerény volt, féltem kiadni magam. Ez olyan jól lett lereagálva, hogy észre sem vettem, és már a vallástörténettel, a bibliai példázatokkal foglalkoztunk. Múltak a hetek, és egyre türelmetlenebbül vártam az alkalmakat. Közben felszínre kerültek ma- gánjellegű problémák, illetve maga a magánélet is. Az alkalmak vezetőiben olyan em- bereket ismertem meg, akik észrevétlenül példaképeimmé váltak, mert úgy láttam, hogy azt az utat járják, amiben hisznek, amiről beszélnek. Megdöbbentem, hogy van- nak olyan emberek, akik törekednek a tisztaságra, törekednek az Úr tanítása szerint él- ni. Mit is tehettem ezután? Beláttam, hogy nincs más választás, énnekem is hívőként kellene élnem.

Szabadulásom előtt megkérdeztem Péteréket, vajon én is járhatok olyan közösség- be, ahol mindenki a szabad utat választotta? A válasz igen volt. És kezdődött minden előlről, az izgalom, a türelmetlenség, a kíváncsiság. Megláttam azt a sok embert, nyílt és őszinte tekintetüket. A barátságos gesztusok minden korosztály részéről, az a sze- retet, amely önzetlenül felém irányult, meghatott.

Gábor és Péter a mai napig segít nekem a hit és a magánélet kérdéseiben. Olvas- tunk az első gyülekezetben adódott vitákról, gondokról, az azonnali segítségnyújtás- ról. Hasonló segítségnyújtás volt nekem, hogy a gyülekezet lelkipásztora segített megfelelő közmunkát találni, amit a munkahelyem megtartása mellett végezhetek majd.

Úgy érzem, olyan barátokat ismertem meg, olyan közösségbe kerültem, ahol pél- dás emberek, családok vannak. Egyre világosabb az az út, amin járni szeretnék. Hi- szem, hogy jó úton járok!

Köszönöm a gyülekezet minden egyes tagjának bizalmát, szeretetét. Sajnos még vannak folyamatban lévő ügyeim, korábban elkövetett bűncselekményeim bírói sza- kaszban. Ezekből még várható elmarasztaló ítélet. Remélem, ezektől függetlenül meg- marad a jó kapcsolatom a gyülekezettel.

(Dömötör István)

H U M O R

Az „Alfa és az Omega”

Vidéki igeszóló testvértől hallottam az alábbi illusztrációt: még seminarista koromban. Birkózott nagyon az Alfával és az Omegával. De aztán felcsillant a szeme, és ekként folytatta:

„Mert nézzék csak, testvérek, van nekem egy régi zsebóráim. Még az öregapám hagyta reám. Omega a neve. Már mint az órának. Hát ez az Omega, ez egy olyan szerkezet, amelyik halálpontosan jár. Nem siet, nem késik. Megbízható. Lehet hozzá igazodni. Akárcsak a mi Urunkhoz, az Úr Jézushoz. Mert ő is olyan.

Aztán itt ez az Alfa! – Ez a történet is az öregapámról maradt rám. Mentek a malomba, rendesen megrakva a kétlovas szerkezet gabonával. A falu szélén volt egy híd. Megvan az még ma is! Az a híd az úgy volt megszerkesztve, hogy mikor kész lett, alulról srégen megtámasztották a közepét egy jó vastag gerendával, hogy mindent kibírjon. Ez a fa volt az al-fa. Így hívták.

Szóval, mentek keresztül a hídon, egyszer csak nagy reccsenés, robaj! Hát nem kettétört az elrevesedett al-fa! A régi tartógerenda. Beleszakadtak mindenestől a patkba!

De a mi Urunk olyan Al-fa, aki soha el nem avul. Soha ketté nem török. Ő tartja a hidat biztonságosan, és ezen a hídon mindnyájan a mennyországba mehetünk, amikor majd eljön az ideje. Mert ő az Alfa és az Omega, testvéreim!”

A pokol tüze

Ez meg édesapámmal történt. – A „Hosszúszél”-en volt egy kis feles földünk, azt kapálgatta. A kertszomszéd ivós, kötekedő ember volt. Most is minden bevezető nélkül kezdte mondani:

Aztán Gerzsenyi bácsi! Hogy is lesz az az a pokollal? A papok szeretik szépen kifcifrázni a dolgot. Hogy ott szüntelenül fog égni a tűz! Hát az meg hogyan léssen? Honnan veszik azt a rengeteg fát meg hozzávalót? Na, erre most mit mond?!

Mire édesapám megszólalt csöndes derűvel:

– Ne búsuljon, öregem! Lesz ott sok olyan tuskó, mint maga!

G.S.

Jézus, Te Jó Pásztor

Tóka Szabolcs

2004 június 5

Jé - zus, Te Jó Pász - tor vagy ú - ta - mon, É - le - tem át - jár - ja szent nyu - ga - lom,

Szom - ja - mat hú - sí - ti friss for - rás - víz, Asz - ta - lod vár rám, ó, meny - nye - i íz!

Ál - da - lak U - ram, hogy gon - dos - kodsز ró - lam, Nyá - jad - hoz tar - to - zom, kö - szö - nöm U - ram!

Há - lás szív i - mád - jon ma Té - ge - det, Jó Pász - tor, Né - ked zeng a dí - csé - ret!

*Tóka Szabolcs orgonaművész testvérünk egész családjával átjött Székesfehérvárról Pesterzsébetre és ezt az éneket a konferenciára írta. Köszönjük.

A JÓ PÁSZTOR – ÉS A VERSEK*

Az Ótestamentum legnagyobb költője és (királya) egy pásztor volt: Dávid!

Egy mai költő-pásztor minden birka valamennyi lábában egy-egy verslábát lát. Tehát minden birka egy-egy strófa, páros rímekkel (lábakkal).

A régi pásztorok tudták, hogy a lelki-pásztori munka nem csak a megmentés, hanem a legeltetés is: táplálás, megőrzés, megtartás.

A gyülekezet olyan nyáj, ahol nemcsak a Pásztor beszél (Ige), hanem a juhok is a Pásztorral, Pásztorhoz. Ennek módjai: az imádság, az ének és a vers (bizonyoságtétel).

A régi egyházvezetők gondot fordítottak rá, hogy a gyülekezetekben felszínre kerüljenek azok a testvérek, akik a versírás ajándékát kapták. Köztük sokan csak a „fűzfa” magasságig jutottak el, de számos költői tehetség is kibontakozott, akiknek az írásai közkinccsé lettek.

Ne hagyjuk feledésbe merülni a baptista vershagyományokat!

Egy pihentagyú kultúrparaszt kitalálta, hogy a marhák jobban tejeznek zeneszóra

(Bach, Beethoven). A jó versek élénkítik a nyáj vitalitását, anyagcseréjét.

Aki verset ír, annak szívesen segíték, pusztán testvéri szeretetből.

G. S.

* Gerzsenyi Sándor előadásának vázlata

Kiadja:
JÓ PÁSZTOR
 KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám:
 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Tel.: 06-30/9787-331
 Fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279.
 www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátýus Bt.